

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223010008
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6223010008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. marca 2023 v trestnej veci obžalovaného J. U. za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 30.01.2023, sp.zn. 10T/3/2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 323 ods. 2 Tr. por. obžalovaného J. U., nar. XX.XX.XXXX vo F. B., trvalým pobytom Y. XX, t.č. vo väzbe v H. a H. Q. Q.,

o d s u d z u j e

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. U. z a m i e t a .

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného v bode 1) z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1)

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. na M.. A. H. F. vo F. B., pri stánku Q., na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol poškodenú L. B. tak, že potom ako ho v stánku s občerstvením obslúžila,

jej vo vnútri začal vulgárne nadávať a obviňovať ju, že mu zle zarátala pivo a langoš, ktorý si objednal, že pošle na ňu kontrolu, vzhľadom k tomu, že v tom čase sa v stánku nachádzali aj jej dve maloleté deti (vo veku X a XX rokov) ho opakovane vyzvala, aby odišiel zo stánku von, načo nereagoval, tak sa ho zo stánku snažila vyviešť, pričom ona ostala stáť vo dverách, on bol z vonku stánku, potom ako sa snažila zatvoriť dvere ich chytil, snažil sa ich otvárať a stále vykrikoval, či vie kto je on, že zavolá políciu, vulgárne jej nadával, chcel ju kopnúť, pričom sa približoval ku nej, načo ho mierne odstrčila a následne ju jedenkrát udrel spodnou časťou ruky do pravej strany krku a sánky, čím poškodenej L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. B., T. B. č. XX, podľa lekárskej správy ošetrojúceho lekára spôsobil ľahké pomliaždeniny na krku a sánke s dobou liečby do 7 dní,

v bode 2)

dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod. bola hliadka OO PZ F. B. v zložení veliteľ hliadky ppráp. L.. Bc. R. K., člen hliadky nstržm. D. B. vyslaná na preverenie telefonického oznámenia, že v prevádzke Q. na M.. A.H.F. vo F. B. neznámy muž napadol pracovníčku prevádzky, kde po príchode hliadky J. U. stál na mieste verejne prístupnom na ceste vedúcej z M.. A. H. F. k parkovisku pred budovou pošty a pred prevádzkou Q., po tom ako ho príslušník PZ nstržm. D. B. v služobnej rovnošate s označením Polícia vyzval na preukázanie totožnosti, výzvu neuposlúchol, správval sa agresívne, kričal na príslušníka polície nstržm. D. B., aby mu dal pokoj, po čom bol policajtom vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania, čo neuposlúchol a následne sa pokúsil o útek z miesta činu, v ktorom mu policajti nstržm. D. B. zabránili tým, že ho chytil pravou rukou za jeho ľavú ruku, na čo sa prudko obrátil k nstržm. B., pravou rukou ho zdrapil za ľavé zápästie a prsty, silno mu zatlačil zápästie a vykrútil mu prsty ľavej ruky, následne ľavou rukou zovretou v päšť najmenej dvakrát udrel poškodeného nstržm. D. B. do hrudi, na čo bol opakovane vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania, pričom túto výzvu policajta neuposlúchol, naďalej kládol aktívny odpor, vzpieral sa, nekontrolovateľne kričal, viackrát sa pokúsil zasahujúceho policajta nstržm. B. uhryznúť, opakovane mu kopal do nôh a nadával mu slovami: „skurvená polícia, mne nič nemôžete urobiť, ja som B., rozjebem Vás, pustíte ma“ preto boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a putá, pričom uvedeným konaním spôsobil nstržm D. B., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom R. U. č. XXX, podvrtnutie ľavého zápästia a tržnú ranku chrpta ľavej ruky v oblasti medziprstovej medzi malíčkom a prstenníkom do 5 mm s dobou liečby a práceneschopnosti od 05.10.2022 do 20.10.2022 a vzbudil verejné pohoršenie.

Za to mu bol podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U. XXX škodu vo výške XXX,XX Eur a Slovenskej republike, zastúpenej MV SR, škodu vo výške 600,52 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.02.2023, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, nakoľko ho považoval za neprimerane prísny. Okresný súd konštatoval, že sa ku skutku priznal a pri ukladaní trestu sa riadil zásadami ust. § 34 Tr. zák., vrátane individuálnej a generálnej prevencie. Zároveň prihliadol na jeho osobu, motív, úprimné oľutovanie a poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Zdôraznil, že doteraz viedol riadny život, až na pár priestupkov, ktorých sa dopustil väčšinou pod vplyvom alkoholu. V danom prípade išlo z jeho strany len o skratové konanie, ktoré má na svedomí alkohol, ktorý požil. Namietal, že z odôvodnenia rozsudku nebolo zrejmé, z ktorého obdobia pochádzajú priestupky a či na ne musel konajúci súd prihliadať. Okrem toho uviedol, že skutok mal byť kvalifikovaný ako pokračujúci trestný čin a nie viac trestných činov.

Napriek tomu, že pri uložení nepodmienečného trestu vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne okresný súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť a dve priťažujúce okolnosti, možno uložený trest považovať

za neprimeraný. Okrem predtým uvedených skutočností dal do pozornosti, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a mohol mu byť uložený podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, počas ktorej by mohol preukázať svoje polepšenie. Z predchádzajúceho odsúdenia vyplýva, že nebol odsúdený za násilný trestný čin a v jeho prospech možno hodnotiť aj to, že vyšiel z detského domova, snažil sa nájsť si prácu a to nielen doma, ale aj v zahraničí. Prostredie, z ktorého vyšiel, nemohlo byť hodnotené v jeho neprospech. Pre spoločnosť vytváral hodnoty, snažil sa vyvarovať akýchkoľvek protiprávných konaní a tým, že bol zamestnaný, to aj reálne dokazoval.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste tak, že mu uloží podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, a to aj s prípadnými obmedzeniami.

Proti tomuto rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie aj okresný prokurátor, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.02.2023, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a následne aj na odôvodnenie výroku o treste súdom prvého stupňa na str. 4, s ktorým sa však v celom rozsahu nestotožnil. Zdôraznil, že trest uložený obžalovanému považoval za neprimerane mierny.

V ďalšom citoval ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., ako aj stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016. Okresný súd postupoval správne, keď pri prevahe priťažujúcich okolností upravil základnú trestnú sadzbu 3 roky až 8 rokov a zvýšil jej dolnú hranicu na 56 mesiacov, potom však nesprávne ustálil hornú hranicu rozpätia trestnej sadzby na 9 rokov a 8 mesiacov, nakoľko pri aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák. sa horná hranica trestnej sadzby zvyšovala o 1/3-inu a predstavovala 10 rokov a 8 mesiacov. Vzhľadom k tomu mohol byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Pri použití asperačnej zásady sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby o 1/3-inu, avšak jej základom pre zvýšenie nie je rozdiel medzi jej dolnou a hornou hranicou, ktorý je relevantný len pre úpravu trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zák. Táto skutočnosť však nemala na podstatný vplyv na zákonnosť uloženého trestu, keďže trest bol ukladaný po mimoriadnom znížení dolnej hranice trestnej sadzby.

Takýto postup bol z jeho strany navrhnutý v záverečnej reči, nakoľko sa obžalovaný priznal ku všetkým skutkom, trestnú činnosť oľutoval a do úvahy bolo potrebné vziať aj jeho neľahké osobné pomery, vrátane detstva prežitého v detskom domove, avšak nepodmienečný trest odňatia slobody mal byť obžalovanému uložený vo výmere minimálne 39 mesiacov. V neprospech obžalovaného vyznievala skutočnosť, že trestné činy spáchal v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.02.2020, sp. zn. 6T/9/2020. U obžalovaného navyše absentovali také okolnosti prípadu, alebo jeho pomery, ktoré by odôvodňovali pri uložení trestu aplikáciu ust. § 39 Tr. zák. až v takom rozsahu, ako to učinil okresný súd.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 39 mesiacov a zaradil ho na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 02.03.2023. Najprv poukázal na obsah odvolacích dôvodov zo strany okresného prokurátora, s ktorého konečným návrhom sa však nestotožnil, naopak, zdôraznil skutočnosti a okolnosti vyznievajúce v jeho prospech, ktoré predtým uviedol v odôvodnení svojho odvolania. Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania, zdôraznil, že neboli splnené zákonné podmienky na aplikovanie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, keďže neexistovali ani zodpovedajúce okolnosti prípadu a taktiež ani také pomery na strane obžalovaného. Do úvahy prichádzalo mimoriadne zníženie výmery trestu len podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., čo naznačil už okresný súd vo výrokovej časti. Ak však použil § 39 ods. 1 Tr. zák., nemal súčasne aplikovať § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Navrhol, aby bol obžalovanému

uložený trest odňatia slobody ako bol uvedený v písomnom odôvodnení odvolania, a zároveň žiadal odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania. Zdôraznil, že obžalovanému bude predtým uložený podmienený trest odňatia slobody premenený a ak by mu bol uložený trest odňatia slobody v takej výmere, ako to navrhuje okresný prokurátor, celková výmera trestu by už dosahovala 69 mesiacov, čo by bolo neprimerane prísne vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré vyznievajú v prospech obžalovaného. Doplnil, že pokiaľ v odvolaní poukázal na nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, bola to súčasť jeho odvolacích námietok, avšak odvolanie proti výroku o vine podané nebolo. Navrhol, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody ako bol uvedený v písomnom odôvodnení odvolania, a zároveň žiadal odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že chce ísť domov.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že odvolania podali oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolania. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané dôvodne, odvolanie obžalovaného dôvodne podané nebolo.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom bolo vo výroku o treste porušené ustanovenie Trestného zákona. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pričom v nadväznosti na to rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného v bode 1) z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2) zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný, následne okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a rozhodol rozsudkom. Proti výroku o náhrade škody nepodala odvolanie žiadna z oprávnených osôb, preto aj v tejto časti už rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Hoci krajský súd nepreskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť výroku o vine v bodoch 1) a 2) napadnutého rozsudku, ktorý už nadobudol právoplatnosť, nemohol úplne prehliadnuť nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku v bodoch 1) a 2), nakoľko z obsahu skutkovej vety v bodoch 1) a 2) jednoznačne vyplynulo, že išlo len o jeden skutok a nie o dva samostatné skutky, preto malo byť konanie obžalovaného v bodoch 1) a 2), okrem uvedeného zločinu v bode 2), správne právne kvalifikované ako pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a nie ako dva samostatné prečiny. Napriek tomu by prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu odňatia slobody, pretože by stále išlo o dva trestné činy, a došlo by aj k splneniu ďalších dvoch zákonných podmienok uvedených v ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., a to, že išlo o úmyselné trestné činy a že jeden z nich bol zločinom. Napriek tomu by za takéhoto stavu nebola aplikácia tohto zákonného ustanovenia, ktoré upravuje tzv. asperačnú zásadu, správna, keďže jeden z trestných činov bol síce spáchaný viacerými čiastkovými útokmi, ale celkovo išlo iba o jeden skutok, a nie o dva alebo viaceré samostatné skutky, preto do úvahy prichádzala len aplikácia ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. a nie ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Túto skutočnosť bolo potrebné vziať do úvahy, avšak na výmeru trestu odňatia slobody, ktorý bol ukladaný obžalovanému, nemala zásadný vplyv, keďže mu bol ukladaný trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia zákonného ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

Okresný súd správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, zároveň správne zistil dve priťažujúce okolnosti podľa ust. § 37 písm. h), m) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov a že už bol za trestný čin odsúdený. Pomer týchto okolností bol 1 : 2, v dôsledku čoho sa podľa § 38

ods. 4, ods. 8 Tr. zák. zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu, obžalovanému teda bolo možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 4 rokov a 8 mesiacov až do 8 rokov. Taktiež bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnúť aj na mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcich okolností, ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale najmä v neprospech obžalovaného, nakoľko uvedené trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, teda si dostatočne nevážil predchádzajúce uplatnenie dobrodenia zákona a je zrejmé, že predtým uložený trest nevedol k jeho náprave.

V tomto smere je potrebné poukázať aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR, z ktorého vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom, že u obžalovaného neexistovali ani také okolnosti prípadu, ani také pomery, ktoré by mohli byť považované za mimoriadne, taktiež použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby by z tohto dôvodu nebolo pre neho neprimerane prísne, preto nebolo namieste aplikovať ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, hoci okolnosti, na ktoré poukázal vo svojom odvolaní, vyznievali nepochybne v určitej miere v jeho prospech. Neplatí to však pre vplyv požitého alkoholu na jeho konanie, ktorý sa bežne vyskytuje pri páchaní trestnej činnosti, berúc do úvahy i to, že nie je na jeho konzumácii chorobne závislý.

Dôležitým však bolo vyhlásenie jeho viny na hlavnom pojednávaní, pretože využitie takéhoto procesného postupu zo strany obžalovaného možno vždy považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadnúť pri ukladaní druhu a výmery trestu. Z uvedeného vyplýva, že takýto procesný postup obžalovaného bol samostatným dôvodom na prípadnú aplikáciu zákonného ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Berúc do úvahy zmienené skutočnosti a okolnosti, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, ktorý nemá za sebou bohatú kriminálnu minulosť, krajský súd mu mimoriadne znížil výmeru trestu odňatia slobody, avšak len podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, napriek tomu uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody, keďže mu zvýšil jeho výmeru o 1 rok a 2 mesiace. Pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia mu mohol znížiť trest odňatia slobody o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavovalo hranicu 3 roky a 8 mesiacov (dolná hranica trestnej sadzby za stíhaný zločin bola 3 roky, čiže 1/3-ina z toho bola 1 rok, čo po odpočítaní od zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby v danom prípade 4 roky a 8 mesiacov predstavovalo predtým uvedenú dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, na ktorú bolo možné najviac znížiť výmeru uloženého trestu odňatia slobody z tohto dôvodu).

K odvolacím námietkam obžalovaného druhostupňový súd poznamenáva, že okrem výmery uloženého trestu odňatia slobody vylučovalo podmienené odloženie jeho výkonu aj ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., keďže obžalovaného odsudzoval za úmyselné trestné činy spáchané v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predtým uvedenú trestnú činnosť, pričom mu musel byť uložený trest odňatia slobody, ako najprísnejší druh trestu, nakoľko podľa ust. § 34 ods. 6, druhá veta Tr. zák. horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšovala 5 rokov.

Nad rámec uvedeného krajský súd konštatuje, že ak by boli splnené viaceré zákonné dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa ust. § 39 Tr. zák., tak je vo výrokovej časti rozhodnutia potrebné uviesť všetky jednotlivé ustanovenia, avšak s tým, že sa v konečnom dôsledku trest ukladá podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle ust. § 39 ods. 3 Tr. zák., ktoré je priaznivejšie pre obvineného ako len zníženie prípustné v zmysle ust. § 39 ods. 4 Tr. zák.

Nakoľko obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, krajský súd ho zaradil na jeho výkon podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Jedine uloženie dlhšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Výrok o náhrade škody krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany, teda vo zvyšných častiach (vo výrokoch o vine a náhrade škody) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Pri vyhotovení rozsudku sa okresný súd dopustil zrejme nesprávnosti, keď bol nesprávne uvedený rok narodenia obžalovaného, a to 1988 (aj v obžalobe), hoci mal byť uvedený rok 1998, preto bude jeho povinnosťou postupovať podľa ust. § 174 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za dôvodné, a o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.